Írta: Kürtössy Péter
2014. november 05. szerda, 08:41 - Módosítás: 2014. november 07. péntek, 10:46

Datis nuperrime
XII. Piusz pápa 1956. november 5-én kiadott enciklikája

A magyarországi eseményekre reagálva, XII. Piusz pápa a szovjet megszállás másnapján, november 5-én kiadta (október 28. Luctuosissimi eventus, november 2. Laetamur Admodum után) harmadik, magyarokkal foglalkozó körlevelét is. Datis nuperrime (Minapi körlevelünk) kezdetű enciklikájában elítélte a szovjet megszállást, a vérontást, a magyarok újabb rabszolgasorsba taszítását. Kijelentette, hogy *„a magyar nép szenvedése az égbe kiált”,* és apostoli áldását küldte hazánknak. Említésre méltó esemény, hogy Milánó akkori püspöke, Giovanni Battista Montini -a későbbi VI. Pál pápa- éjjeli fáklyás körmenetben imádkozott a hívekkel együtt a forradalmárokért és vállán vitte a legigázott Magyarország szimbolikus keresztjét.A magyar sorsról XII. Piusz pápa később, a november tizedikei rádióbeszédében és karácsonyi rádiószózatában is szólt.

DATIS NUPERRIME

XII. Piusz pápa enciklikája Magyarország szovjet inváziójának másnapján

Róma, 1956. november 5.

Egy nemrég kiadott körlevélben, melyet a katolikus püspökökhöz intéztünk, annak a reménynek adtunk kifejezést, hogy a nemes magyar nép számára végre talán felvirradt az igazságra és a szabadságra alapozott béke új hajnala, mert úgy látszott, hogy kedvezően alakulnak a dolgok a nemzet életében. A később érkezett hírek azonban fájdalmas keserűséggel töltötték el lelkünket. Megtudtuk ugyanis, hogy a magyar városokban és falvakban ismét folyik a polgárok drága vére, mert lelkük mélyéből vágynak az igazi szabadság után; az ország éppenhogy felállított intézményeit felforgatták; megsértették az emberi jogokat, és idegen fegyverek segítségével új rabszolgaságba taszították a vértől ázott nemzetet.

Kötelességünk diktálja, hogy felemeljük tiltakozó szavunkat és bánkódjunk a fájdalmas események felett, melyek keserű fájdalmat és méltatlankodást keltettek nemcsak a katolikus világban, hanem minden szabad nemzet körében. Fontolják meg végre azok, akiket felelősség terhelt azokért a gyászos eseményekért, hogy a népek igazi szabadságát sohasem lehet vérbe fojtani. Nekünk, akik atyai lélekkel tekintünk minden népre, ünnepélyesen ki kell jelentenünk, hogy minden erőszak, minden igazságtalan vérontás, bármely részről induljon is ki, mindenkor tilos. Ismét sürgetnünk kell minden népet és társadalmi osztályt, hogy teremtsék meg már a békét, amelynek igazságosságon és szabadságon kell alapulnia, és éltető tápláléka a szeretet.

Istennek Kainhoz intézett szava: *Testvéred vére hozzám kiáltott a földről* (Gen 4,10) még ma is teljes mértékben érvényes. A magyar nép vére is az Úrhoz kiált, aki, mint igaz bíró a közönséges polgárokat rendszerint csak haláluk után bünteti meg bűneikért, de az uralkodókat és nemzeteket néha még életükben sújtja igazságtalanságaikért, amint ezt a történelem példái elénk tárják. Hasson az Isten ezeknek a felelős embereknek a lelkére, hogy végre véget érjen az igazságtalanság, minden erőszak megszűnjék és minden nép egymás közötti békében élve, ismét megtalálja a jogos rendet a higgadt nyugalom légkörében.

Azért küldjük imáinkat az Istenhez, hogy azok, akik halálukat lelték ezekben a szomorú napokban, különleges módon élvezhessék az örök világosságot és békét a mennyben; szeretnénk továbbá, ha minden keresztény egyesítené könyörgését a Mienkkel ezért a szent célért. Midőn ezeket az érzéseinket tudomástokra hozzuk, szívből küldjük nektek, Tisztelendő Testvérek, és híveiteknek, különösen pedig a szeretett magyar népnek apostoli áldásunkat, a mennyei kegyelem jelét és atyai jóakaratunk bizonyítékát.

Hivatkozott cikkeink:

Luctuosissimi eventus: XII. Piusz pápa 1956. október 28-án kiadott enciklikája

Laetamur Admodum: XII. Piusz pápa 1956. november 1-én kiadott enciklikája

Magyar Nyomok 2. Avanti ragazzi di Budapest! Előre budapesti srácok!